

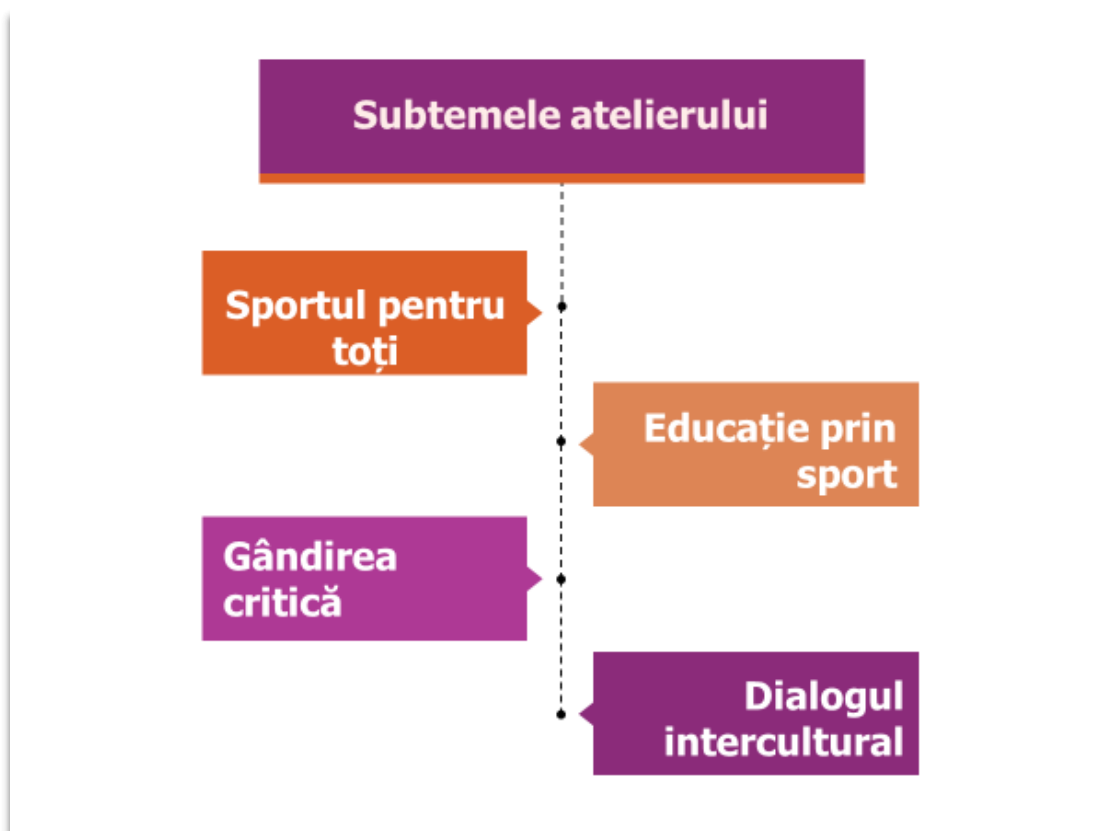
SLIDE 1

SLIDE 2

Tema principală a atelierului

**ACTIVITĂȚI SPORTIVE ȘI DE
VOLUNTARIAT**

SLIDE 4

"Voluntariatul" se referă la o activitate realizată ca urmare a motivației intrinsece, pe baza propriilor decizii, fără plată sau alte beneficii financiare.

Munca voluntară este făcută în folosul societății, al comunității locale, al mediului înconjurător sau al unor persoane cu care nu există relații de rudenie, prin sprijinirea unei organizații non-profit sau a unei inițiative lansate de comunitatea locală.

S-a afirmat că participarea în organizațiile de voluntariat promovează apartenența socială și spiritul comunitar; de exemplu, există dovezi care susțin că membrii organizațiilor etalează atitudini democratice mai puternice și participă la alegeri mai des decât cei neimplicați în astfel de organizații (Hooghe and Stolle, 2003, p.10). În plus, s-a afirmat că prin participarea la asociații de voluntariat în care indivizii se întâlnesc și interacționează în condiții de egalitate, se produce capital social; și că experiențele sociale pozitive au apoi ramificații, în beneficiul societății (Mohan și Mohan, 2002, p.194).

Notă! La final, este important să subliniem și importanța sportului ca instrument de promovare a incluziunii sociale, pentru a introduce următorul subiect

SLIDE 5

***“Sportul pentru toți este un drept de bază, precum și un instrument însemnat în combaterea celor mai mari provocări globale.
(Asociația internațională Sportul pentru toți TARISA)”***

SLIDE 7

Cartea albă privind sportul publicată de Comisia Europeană în 2007 subliniază importanța sportului pentru o societate civilă activă. Lucrarea afirmă că „participarea într-o echipă, principii precum fair play, respectarea regulilor de joc, respectul față de ceilalți, solidaritatea și disciplina, precum și organizarea sportului de amatori bazat pe cluburi non-profit și voluntariat consolidează cetățenia activă ”(Comisia Europeană 2007a, 13).

Sportul pentru toți are puterea de a produce o schimbare, de a face lumea un loc mai bun, de a contribui la rezolvarea problemelor lumii așa puține alte lucruri o pot face. Toți oamenii sunt făcuți să se joace și jocul, în toate formele sale fizice, este înțeles de toți oamenii. Traversează granițele rasei, religiei, sexului, orientării sexuale, vârstei, statutului socio-economic, locației geografice și abilităților fizice sau psihice și construiește punți de legătură între oameni. Crește sănătatea fizică, mentală și socială, reduce costurile de mediu și economice, păstrează diversitatea culturală și aduce pacea (Asociația internațională Sportul pentru toți - TARISA).

SLIDE 8

Ce este educația prin sport?

NOTA! Pentru a înțelege ce este educația prin sport, este necesar să înțelegem diferențele dintre educația pentru sport și educația prin sport.

Educația pentru sport

Educația PENTRU sport are ca scop principal dezvoltarea competențelor în ceea ce privește performanțele sportive. Educația pentru sport abordează îmbunătățirea abilităților legate de sport în sine. Așadar, scopul este doar de a servi dezvoltării competențelor individuale în vederea îmbunătățirii performanțelor fizice.

Sportul pentru toți

Educația prin sport urmărește să combine obiectivele sportive și bunăstarea societății, în general.

Activitățile fizice converg înspre abordarea unor chestiuni sociale, precum sănătatea, bunăstarea și incluziunea socială. Jucând diverse sporturi, se presupune că oamenii vor învăța despre și adopta stiluri de viață sănătoase, atingând un grad de conștientizare ridicat în ceea ce privește aspectele menționate mai sus.

SLIDE 11

Educația PRIN sport

Din perspectivă metodologică, educația prin sport constă în adaptarea exercițiilor sportive și activităților fizice procesului de învățare planificat. Nu propune acțiuni în care sportul devine obiectivul principal. Ce este important aici este derularea unui proces în care sportul și activitățile fizice funcționează ca instrumente suport în atingerea scopurilor educaționale, sportul în sine rămânând pe locul doi.

**Ce este gândirea
critică?**

Gândirea critică se referă la abilitatea de a analiza informațiile în mod obiectiv și a emite judecăți. Presupune evaluarea resurselor, precum date, fapte, fenomene observabile și constări în urma cercetărilor.

Exemple de gândire critică.

Circumstanțele care impun utilizarea gândirii critice variază în funcție de domeniu. Unele exemple includ:

- O asistentă medicală de la triaj analizează cazurile și decide ordinea în care pacienții ar trebui îngrijiți.
- Un instalator evaluează ce materiale ar fi mai potrivite pentru o anumită lucrare.
- Un avocat examinează dovezile și elaborează o strategie pentru a câștiga cazul sau pentru a decide dacă este cazul să apeleze la soluționarea litigiului pe cale amiabilă.
- Un manager analizează chestionarele de evaluare a satisfacției clienților și folosește informațiile pentru a realiza cu angajații programe de training relații clienți.

“Persoanele cu o bună gândire critică pot trage concluzii rezonabile dintr-un set de informații și să facă diferențe între detaliile utile și cele mai puțin utile în rezolvarea problemelor sau în luarea deciziilor.”

**Ce este gândirea
paralelă?**

GÂNDIREA PARALELĂ

Abordarea tradițională:

- ✓ Asumă-ți un punct de vedere
- ✓ Argumentează
- ✓ Dovedește că cealaltă tabără greșește

Gândire paralelă

- ✓ Cooperează
- ✓ Coordonează
- ✓ Formulează idei diferite – sau chiar contradictorii
- ✓ Privește problema în ansamblu
- ✓ Încearcă abordarea celor "șase pălării"

Gândirea critică se referă la capacitatea de a analiza informația în mod obiectiv și de a emite judecăți motivate. Presupune evaluarea resurselor, precum date, fapte, fenomene observabile și constări în urma cercetărilor.

Argumentul și gândirea critică

Până în zilele noastre, cultura occidentală depinde de acest tip de gândire. În certurile familiale, în discuțiile de afaceri, în instanță, și în adunările guvernamentale, folosim sistemul de gândire al grecilor, bazat pe argumente și gândire critică.

Socrates (469-399 I.H.)

Socrate a fost instruit ca „sofist”. Sofiștii erau oameni care se jucau cu cuvinte și arătau cum alegerea atentă a cuvintelor te poate duce la aproape orice concluzie doreai. Socrate era de a-i determina pe oameni să se gândească, în loc să ia doar lucrurile de la sine. El a vrut ca oamenii să examineze ce au vrut să spună prin afirmațiile lor.

De la Socrate avem accentul pus pe argumente și gândire critică. Socrate a ales să facă din argument principalul instrument de gândire. În cadrul argumentului, trebuia să existe o gândire critică: De ce spui asta? Ce vrei să spui cu asta?

Platon (c. 427-348 î.H.)

Platon este considerat, în general, părintele filozofiei occidentale. Este cel mai cunoscut pentru celebra sa analogie a peșterii. Să presupunem că cineva este legat astfel încât persoana să nu se poată întoarce, ci poate privi doar peretele din spate al peșterii. Există un foc la gura peșterii. Dacă cineva intră în peșteră, atunci persoana legată nu-l poate vedea direct pe noul venit, ci poate vedea doar umbra aruncată de foc pe peretele din spate al peșterii. Deci, pe măsură ce parcurgem viața, nu putem vedea adevărul și realitatea, ci doar „umbrele” acestora. Dacă încercăm destul de mult și urmăm sfaturile filosofilor, atunci am putea întrezări adevărul. De la Platon ne-a parvenit ideea că „adevărul” există undeva acolo, dar că trebuie să-l căutăm. Modul de a căuta adevărul este de a folosi gândirea critică pentru a combate ceea ce este neadevărat.

Aristotel (384-322 î.H.)

Aristotel a fost elevul lui Platon și mentorul lui Alexandru cel Mare. Aristotel a fost o persoană foarte practică. El a dezvoltat noțiunea de „categorii”, care sunt în realitate definiții. Așadar, aveți o definiție a „scaunului” sau a „mesei”. Când vezi o piesă de mobilier, trebuie să judeci dacă acel mobilier se potrivește definiției unui scaun. Dacă se potrivește, spui că este un scaun. Nu este posibil ca obiectul să fie scaun și să nu fie scaun, în același timp. Asta ar fi o „contradicție”. Pe baza categoriilor sale și a evitării contradicției, Aristotel a dezvoltat un fel de logică pe care încă o folosim astăzi (bazată în mare parte pe „este” și „nu este”). De la Aristotel obținem un tip de logică bazată pe identitate și non-identitate, pe incluziune și excludere.

Rezultatul filosofiei celor trei greci antici

Rezultatul filosofiei lui Socrate, Platon și Aristotel, a fost un sistem de gândire bazat pe căutarea „adevărului”, care va fi efectuată prin metoda argumentului. În cadrul argumentului, trebuie să existe gândirea critică care căuta să atace „neadevărurile”. Acest atac avea să folosească metodologia logicii lui Aristotel.

Omniprezența argumentului

Până în zilele noastre, argumentul stă la baza gândirii noastre uzuale. Cea mai pură formă a acestui tip de gândire se află în instanțele de judecată unde procuratura se plasează pe o parte a argumentului și apărarea cealaltă parte. Fiecare se străduiește să dovedească cealaltă parte greșește. La „adevăr” se ajunge prin argument.

Insuficiența argumentului

Există un loc pentru argument, iar argumentul este un instrument util de gândire. Dar argumentul este insuficient ca principal instrument de gândire. Argumentului îi lipsesc energiile constructive, de proiectare și creative. Semnalarea defectelor poate duce la o îmbunătățire, dar nu duce la construirea a ceva nou. Sintetizarea ambelor puncte de vedere nu produce un flux de alternative noi.

Astăzi în afaceri, ca și în alte părți, există o nevoie imensă de a fi constructiv și creativ. Este necesară rezolvarea problemelor și deschiderea unor noi oportunități. Este necesar să se proiecteze noi posibilități, nu doar să se ducă lupte între două posibilități existente.

Gândirea paralelă: o alternativă pentru argumentare

Argumentarea tradițională este complet inutilă într-un astfel de proces de proiectare. În schimb, avem nevoie de gândirea paralelă®, în care fiecare își expune gândurile, în paralel cu ale celorlalți, fără să existe confruntări de opinie.

Metoda celor șase pălării este o cale practică de a utiliza gândirea critică. Această metodă este de o importanță majoră pentru că ne furnizează, pentru prima dată, un mod practic de gândire constructivă. Avem acum o alternativă mai constructivă la argumentare și la divagări.

Este importantă înțelegerea acestei trăsături fundamentale a metodei celor șase pălării pentru a putea aprecia importanța acesteia. Sistemul *șase pălării* nu este doar un alt truc. El asigură o alternativă celei mai de bază proces de gândire: argumentul.

Notă: pentru informații suplimentare: http://www.debonogroup.com/parallel_thinking.php

Ce este dialogul intercultural?

Prezența dialogului intercultural poate contribui cu ușurință la reducerea diferențelor în cadrul grupurilor mixte, cu membri provenind din medii diferite, problemă asupra căreia s-au aplecat în ultima perioadă țările din Uniunea Europeană. Creșterea interacțiunii între diferite grupuri din orașele europene a dus la generarea a diverse tipuri de conflicte, ceea ce reprezintă un punct important în abordarea dialogului intercultural în vederea promovării incluziunii sociale.

Volumul crescut de relații între diferite grupuri din orașele europene a dus la apariția diferitelor tipuri de conflicte, care reprezintă fondul reflecției asupra modului în care dialogul intelectual poate favoriza incluziunea socială.

Pentru informații suplimentare, verificați:

- „Strategia pentru dezvoltarea dialogului intercultural” al Consiliului Europei (2005)
- „Cartea albă a dialogului intercultural” a Consiliului Europei (2008)

SLIDE 18

Dialogul intercultural este un schimb deschis și respectuos de perspective între indivizi / grupuri provenind din medii etnice, culturale, religioase, lingvistice și culturale diferite, pe baza înțelegerii și respectului reciproc.” (Consiliul Europei)

SLIDE 20

Tema nr.1: Sportul pentru toți

SLIDE 21

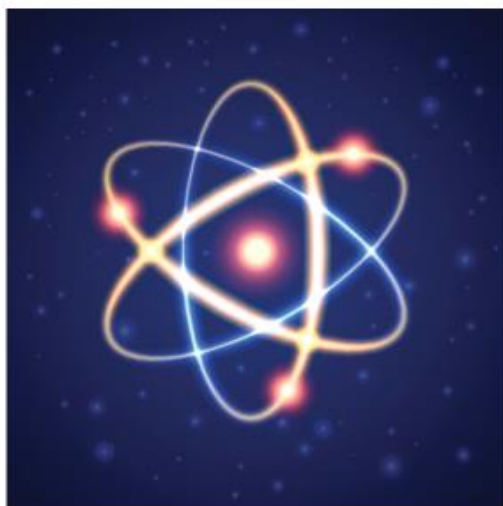
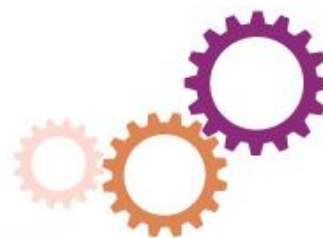
Notă! Este important să explicați că această activitate de spargere a gheții reprezintă oportunitatea să întrebe lucruri interesante, care pot fi dezvoltate ulterior, în afara activității.

SLIDE 22

SLIDE 23

Activitatea nr. 3 Atomii

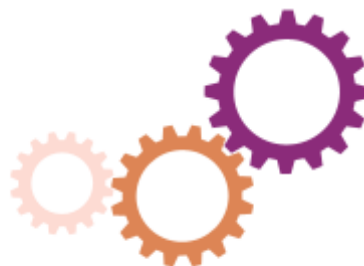

Sugestii:

- Asigurați-vă că grupurile sunt "mixte", de exemplu: persoane înalte și persoane scurte, cu ochelari și fără, de sex și vârste diferite, abilități atletice, etc.
- În funcție de grup, ar putea fi necesară o sesiune de brainstorming cu privire la jocuri în general, discutând, de exemplu, despre faptul că jocurile trebuie să aibă obiective și reguli clare.
- Trebuie să stabiliți limite legate de timpul și spațiul de desfășurare a jocului (nu mai mult de 20 minute). Dacă pe măsura ce jocul este jucat se identifică erori, permiteți proiectanților jocului să își modifice regulile.

Activitatea Nr. 4 Sportul pentru toți

Inventați un joc care poate fi jucat de toți.

**Creați
grupuri
de câte 4**

**Inventați
jocul
(20 min)**

**Prezentați
jocul
(3 min)**

**Jucați (10
min)**

Începeți prin a trece în revistă cum au interacționat unii cu alții oamenii din diferite grupuri și dacă activitatea le-a făcut plăcere. Continuați prin a discuta jocurile în sine și regulile pe care le-au inventat și, în cele din urmă vorbiți despre sporturi și jocuri existente în realitate.

Întrebări:

- A fost dificil să concepeți un joc?
- Cum au lucrat grupurile? Într-o manieră democratică sau o persoană a luat toate deciziile?
- Ați distribuit sarcinile? Adică, a fost cineva persoana cu ideile, altul a fost bun la punerea în practică a idelor, altul la implementarea jocului, etc ?
- Care au fost jocurile agreate cel mai mult? Ce face un joc să fie ”un joc bun”?
- Care grupuri au considerat necesar să schimbe regulile odată ce au încercat jocul și cu alții?

De ce a fost nevoie să schimbe regulile și cum au făcut asta? (A fost procesul desfășurat de întregul grup, de numai câțiva indivizi sau de o singură persoană?)

- Cât de important este să ai un obiectiv clar și reguli corecte pentru ca toți să simtă că pot participa?

- S-au simțit cu toții capabili să se implice complet sau o parte au simțit că erau în avantaj sau dezavantaj?
- În realitate, cum sunt excluse anumite grupuri din sport? Ce moduri de excludere reprezintă încălcarea drepturilor omului?

Notă! Este important ca participanții să se simtă în largul lor și ca toată lumea să aibă ocazia să vorbească măcar o dată.

SLIDE 27

Tema nr. 2: Educația prin sport

SLIDE 28

Activitatea Nr. 1 Excluderea socială prin sport

Nu puteți vorbi!
Este permisă doar comunicarea mimico-gestuală!

Trebuie să găsiți o strategie prin care toată lumea câștigă!

Introduceți într-un bol bucățele de hârtie cu cele 2 sarcini scrise pe ele, pentru a crea 2 grupe, precum și o hârtiuță pe care scrieți *observator*.

Notă: este important ca participanții să nu divulge ce este scris pe bilețele!

SLIDE 29

Activitatea nr. 2

Frisbee pentru toți "10 pase"

Alergatul cu frisbee-ul în mână interzis!
Contactul fizic interzis!

Echipa punctează odată ce înregistrează 10 pase.
Pasele trebuie numărate cu voce tare
Frisbee-ul trebuie să fie pasat în 5-10 secunde, în caz contrar, ajunge la
cealaltă echipă.
Dacă frisbee-ul cade, este preluat de cealaltă echipă

La începutul celei de-a doua runde, trebuie să introduceți două reguli noi: fiecare membru al echipei trebuie să atingă mingea cel puțin o dată pentru a primi punctajul. La începutul celei de-a treia runde, distribuiți diferite roluri participanților, prin înmânarea unor bilețele. În cadrul rolurilor desemnate, participanții pot, de exemplu: să fie hiperactivi, să se lege la un ochi, să nu fie interesați, să folosească doar mâna nedominantă, să continue să joace ca și până acum.

Notă! Este important ca participanții să nu divulge ce este scris pe bilețel!

Sugestii:

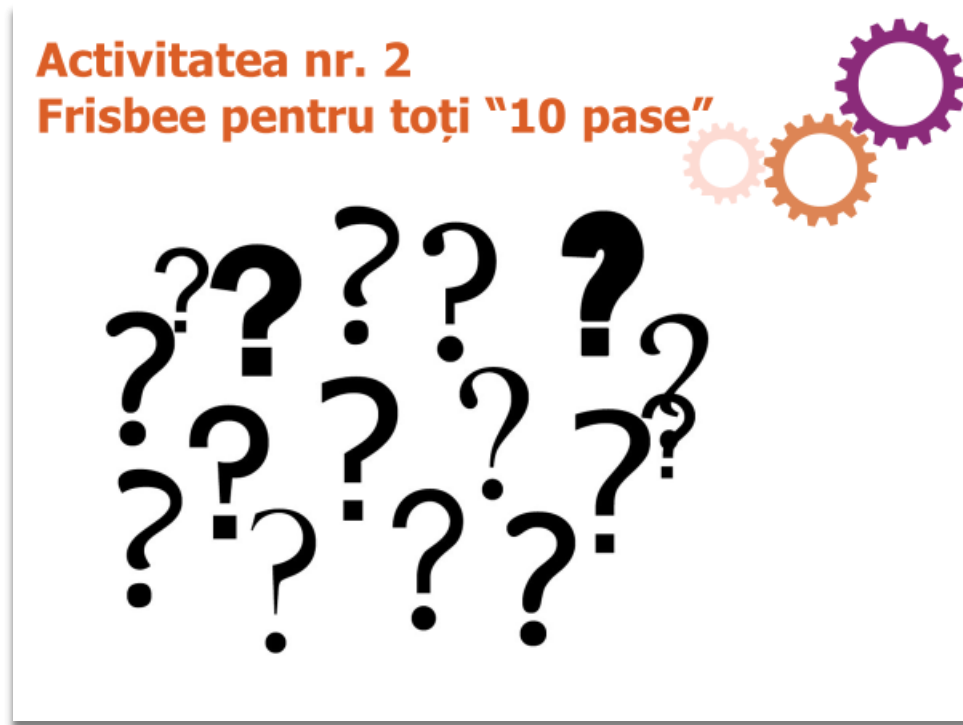
La începutul sesiunii de retrospecție, începeți prin a vorbi despre oglindirea realității în joc, iar apoi discutați despre rolurile atribuite. Sau puteți începe prin a discuta despre rolurile jucate și apoi să realizați o conexiune cu viața de zi cu zi a participanților. Asigurați-vă că discuția este potrivită grupului ținută.

Practicați tehnicile de bază ale frisbee-ului.

Practică abilitățile tehnice de bază ale Frisbee. Această secțiune ar trebui să fie întotdeauna realizată astfel încât să puteți măsura nivelul participanților. Dacă grupul dvs. este mai mare de 15 persoane, îl puteți împărți în două subgrupuri, care joacă simultan în zone diferite.

Acordați atenție sporită desemnării rolurilor, pentru a nu aduce atingere demnității participanților.

SLIDE 30

Începeți prin identificarea rolurilor participanților. Întrebați-i ce s-a întâmplat în diferite stadii ale jocului. Cel mai ușor ar fi să îi întrebați, pentru început, dacă le-a plăcut jocul și cum s-au simțit. Spuneți participanților să își dezvăluie rolurile când răspund la întrebări.

Întrebări:

- Prin ce ați trecut?
- Cum ați reacționat?
- Ce ați simțit?
- Cum ați făcut față rolului vostru?
- V-ați gândit la alții?
- Cât de ușor / dificil a fost să vă jucați rolul?
- Cât de ușor / dificil a fost să vă identificați cu rolul dvs.?

Realizați o corelare cu viața de zi cu zi, întrebându-i dacă activitatea oglindește societatea și dacă au întâmpinat situații similare, solicitând și exemple.

- În cadrul jocului v-ați comportat diferit față de viața de zi cu zi? Puteți observa o corelare între exercițiu și viața voastră?

Ultima parte a retrospecției este concluzia

Ce primi pași ce ar putea fi făcuți pentru a acționa de o manieră mai incluzivă în viața ta? Ce putem face fiecare din noi ca individ, ca grup și ca societate pentru a fi mai incluzivi?

Notă! Este important ca participanții să se simtă în largul lor și ca toată lumea să aibă ocazia să vorbească măcar o dată.

SLIDE 31

Tema nr. 3: Gândirea critică

SLIDE 32

NOTA!

Nu subliniați importanța câștigării (însemnând să-i plesnești peste mână pe ceilalți), ci mai degrabă importanța supraviețuirii (adică a fi un bun observator și a nu fi plesnit).

Activitatea nr. 2

Şase pălării

- Pălăria albă sugerează hârtia și documentele tehnoredactate. Pălăria albă înseamnă "informație". Când poartă pălăria albă, toată lumea se concentrează asupra informației.

- Gândiți-vă la roșu ca la foc și căldură. Pălăria roșie reprezintă emoții, sentimente, intuiție. Aceasta este foarte importantă pentru că permite introducerea sentimentelor și a intuiției în discuție, fără a fi necesară vreo justificare.

Notă!

Este important să vă notați contribuțiile fiecărui participant în timpul fiecăreia dintre cele 6 microsesiuni.

SLIDE 34

Activitatea nr. 2 Şase pălării

- Într-un comportament normal, aceasta este cel mai des folosită: pălăria neagră stă la baza "gândirii critice": este corect sau greşit?

Pălăria galbenă este aspectul pozitiv mult neglijat al gândirii. Purtând pălăria galbenă, grupul caută valori, beneficii şi motivul pentru care ceva ar trebui să funcţioneze.

Notă!

Este important să vă notaţi contribuţiile fiecărui participant în timpul fiecăreia dintre cele 6 microsesiuni.

Activitatea nr. 2

Şase pălării

- Pălăria verde permite participanţilor să exploreze problema folosind un mod de gândire creativ. În această postură, ei pot folosi tehnici de investigaţie. Permiteţi ideilor şi gândurilor nebuneşti să curgă liber. Experimentaţi libertatea de a vedea încotro se îndreaptă un gând. Această abordare se încadrează cel mai bine în categoria "gândire creativă şi neconvenţională".

- Pălăria albastră priveşte problema dintr-o perspectivă managerială. Purtând pălăria albastră, grupul adresează întrebări precum: "Care este subiectul? La ce ne gândim? Care este scopul? Putem avea o privire de ansamblu asupra problemei?"

Notă!

Este important să vă notaţi contribuţiile fiecărui participant în timpul fiecăreia dintre cele 6 microsesiuni.

SLIDE 36

Tema nr. 4: Dialogul intercultural

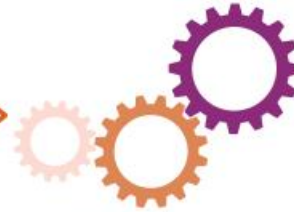
SLIDE 37

Activitatea nr. 1 Privirea ucigașă

SLIDE 38

Activitatea nr. 2 Euro-express « à la carte »

Scenariu:

Vă imbarcați în trenul « Deer Valley Express » pentru un drum de o săptămână de la Lisabona la Moscova. Călătoriți la cușetă, fiind nevoiți să împărțiți spațiul cu alte 3 persoane. Cu care dintre următoarele persoane ați prefera să împărțiți cușeta?

FIȘĂ PENTRU FIECARE PARTICIPANT:

1. Un soldat sârb din Bosnia.
2. Un broker financiar elvețian supraponderal.
3. Un DJ italian care pare să aibă mulți bani.
4. O femeie africană care vinde produse din piele.
5. Un tânăr artist infectat cu HIV.
6. Un bărbat de etnie romă din Ungaria, care tocmai a fost eliberat din închisoare.
7. Un naționalist basc care călătorește regulat în Rusia.
8. Un rapper german, cu un stil de viață alternativ.
9. Un acordeonist orb din Austria.
10. Un student ucrainean care nu vrea să se întoarcă acasă.
11. O româncă de vârstă mijlocie care nu are viză, cu un copil în vârstă de 1 an în brațe.
12. O feministă dură din Olanda.
13. Un skinhead din Suedia, aparent sub influența alcoolului.
14. Un wrestler din Belfast, care se pare că merge la un meci de fotbal.
15. O prostituată poloneză din Berlin.
16. Un fermier francez care vorbește doar franceză și are un coș plin cu brânză mirositoare.
17. Un refugiat kurd care trăiește în Germania, care se întoarce din Libia.

Sugestii

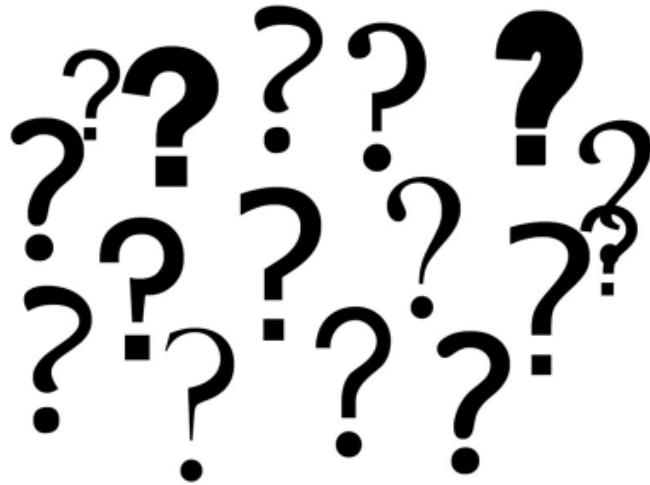
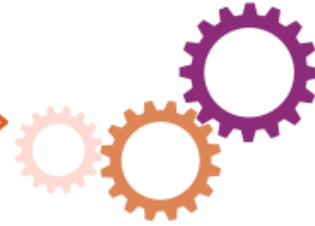
Fiți conștienți că lista pasagerilor incluși este foarte lungă și poate reprezenta o provocare în stabilirea unei liste comune, în consecință, puteți alocă mai mult timp atât pentru partea individuală, cât și pentru cea a grupului. Dacă doriți, puteți reduce lista la maximum 10-14 pasageri și să o adaptați la situația locală sau națională a grupului cu care lucrați. Este foarte important ca unele dintre descrierile pasagerilor să corespundă minorităților care sunt familiare grupului, inclusiv minorități „invizibile” cum ar fi homosexualii, persoanele cu dizabilități, cineva care este HIV pozitiv etc.

În multe situații, grupurile nu vor reuși să vină cu o listă comună. Nu subliniați acest aspect al activității, mai ales că poate duce la un fals consens. La fel de interesant este să verificați de ce este dificil să ajungeți la un consens pe o chestiune de genul acesta. Este important ca toată lumea să respecte opiniile celuilalt și să nu atace oamenii pentru opiniile lor personale.

Dacă unele alegeri par îndoielnice, este mai relevant să se discute motivele care au dus la o anumită alegere, decât să se pună sub semnul întrebării deciziile personale. De fapt, atât participanții, cât și facilitatorii, vă veți afla în poziții dificile: este foarte ușor să transformați această activitate într-o sesiune de blamări! Din acest motiv, aveți grijă să nu lăsați discuția să devină „cine a avut cele mai mici prejudicii?”, ci mai degrabă să lucrăm fiecare asupra propriilor prejudecăți.

De asemenea, este important să discutăm și să explorăm faptul că descrierea pasagerilor este foarte succintă, știm puțin despre personalitatea sau povestea oamenilor. Dar nu este oare modul în care reacționăm în mod normal la informațiile din ziare și televiziune, în conversații sau când întâlnim oameni pentru prima dată?

Activitatea nr. 2 Euro-express « à la carte »

Discuțiile se vor baza pe rapoartele grupurilor. Compararea diferitelor rezultate este o bună modalitate de a iniția discuția. Puteți continua prin adresarea unor întrebări precum:

- Cât de reale sunt situațiile prezentate?
- Ați trăit o situație similară în viața reală?
- Care au fost factorii principali care au determinat deciziile voastre individuale?
- Dacă membrii grupului nu au reușit să ajungă la o concluzie comună, din ce motiv credeți că s-a întâmplat acest lucru?
- Ce a fost cel mai greu de realizat?
- Ce factori v-au împiedicat să ajungeți la un consens?
- Ce stereotipuri înfățișează lista pasagerilor?
- Sunt stereotipurile din descrieri specificate clar sau se creează doar în mintea și imaginația noastră?
- De unde scoatem aceste imagini?
- Cum te-ai simți într-o situație în care nimeni nu ar dori să împartă un compartiment de tren cu tine?

SLIDE 40

Cine este un refugiat?

Un refugiat este o persoană care a fost nevoită să își părăsească țara ca urmare a persecuțiilor, războiului sau violenței. Un refugiat are o frică justificată de persecuție din motive legate de rasă, religie, naționalitate, opinii politice sau apartenența la un anumit grup social. Cel mai probabil nu se pot întoarce acasă sau le este frică să o facă. Războiul și violențele etnice, tribale și religioase sunt motivele principale pentru care refugiații își părăsesc țara. (UNHCR)

Pentru informații suplimentare cu privire la statutul refugiaților, precum și statistici actualizate, accesați:

<https://www.unhcr.org/ro/>

Activitatea Nr. 3 Pot intra?

Scenariu:

Vă aflați la granița dintre țările X și Y. A sosit un val de refugiați care vor să treacă granița în țara Y. Sunt înfometați, obosiți și înghețați de frig. Au bătut cale lungă din țările lor de origine (P, Q, R). Unii dintre ei au puțini bani și doar câțiva au documente de identificare sau pașaport. You are on the border between countries X and Y. Agenții poliției de frontieră din țara Y au viziuni diferite asupra situației. Refugiații sunt disperăți și folosesc câteva argumente pentru a-i convinge pe polițiști să îi lase să intre în țară.

Rolul refugiaților

Argumentele și părerile refugiatului.

Ar trebui să vă pregătiți argumentele și tactica. Depinde de voi să decideți dacă folosiți argumentele comune ale grupului sau dacă fiecare membru își asumă responsabilitatea furnizării argumentelor individuale.

Puteți folosi, printre altele, și argumentele de mai jos:

- Aveți dreptul legal să solicitați azil.
- Copiilor le este foame; aveți o responsabilitate morală să ne ajutați.
- Vom fi omorâți dacă ne întoarcem.
- Nu am bani.
- Nu am unde merge!
- Am fost doctor / asistentă / inginer în orașul meu.
- Vreau doar un adăpost până ne vom putea întoarce în siguranță.
- Alți refugiați au fost acceptați în țara voastră.
- Unde suntem? Ghizii au fost de acord să ne ducă în țara Z!
- Voi încerca intru în țară folosind mita.

Înainte de punerea în scenă, gândiți-vă la următoarele opțiuni:

- Aveți de gând să aplicați pentru trecerea graniței individual sau ca grup?
- Vă veți despărți dacă poliția de frontieră v-o impune?
- Ce veți face dacă încearcă să vă trimită înapoi? Veți fi de acord să vă întoarceți acasă? Îi veți ruga să vă dea drumul pentru a putea ajunge în țara Z?
- Aveți documente de călătorie? Sunt autentice sau sunt false?

Trebuie să jucați rolul unui grup mixt de refugiați, astfel încât, în pregătirile dvs., fiecare persoană ar trebui să-și stabilească identitatea: vârsta, sexul, relațiile familiale, profesia, averea, religia și ce bunuri aveți asupra voastră.

Rolul observatorilor

Sarcina voastră este să observați jocul de rol. La sfârșitul jocului de rol, vi se va cere să oferiți un feedback general. Alegeți un membru care să vă reprezinte.

Pe măsură ce urmăriți sceneta, ar trebui, printre altele, să fiți conștienți de:

- Diferitele roluri jucate atât de refugiați, cât și de agenții de frontieră.
- Argumentele pe care le folosesc și modul în care le prezintă.
- Identificați instanțe de încălcare a drepturilor omului.

Trebuie să decideți cum aveți de gând să urmăriți toate aceste aspecte. De exemplu, puteți lua în considerare posibilitatea creării a două subgrupuri, astfel încât un grup să observe agenții poliției de frontieră și celălalt refugiații.

Rolul agenților poliției de frontieră

Argumentele și opțiunile polițiștilor de frontieră

Ar trebui să vă pregătiți argumentele și tactica. Depinde de voi să decideți dacă folosiți argumentele comune ale grupului sau dacă fiecare membru își asumă responsabilitatea furnizării argumentelor individuale.

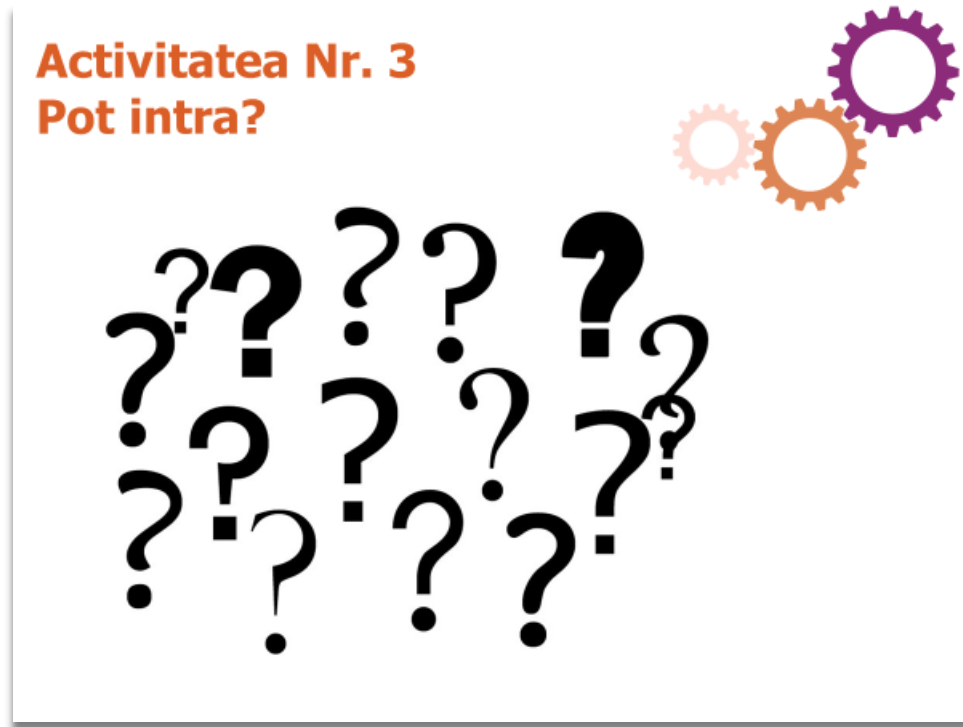
Puteți utiliza, printre altele, argumentele de mai jos:

- Sunt disperați: nu îi putem trimite înapoi.
- Dacă îi trimitem înapoi, vom fi responsabili din punct de vedere moral dacă sunt arestați, torturați sau uciși.
- Avem obligații legale de a accepta refugiații.
- Nu au bani și vor avea nevoie de sprijin de stat. Țara noastră nu își poate permite asta.
- Au documente de călătorie sau mijloace de identificare? Acestea sunt autentice sau false?
- Seamănă cu adevărați refugiați? Poate unii sunt aici doar pentru a căuta un nivel de trai mai bun?

- Țara noastră este un partener militar și de afaceri al țării X. Nu putem fi văzuți că îi protejăm.
- Poate au abilități de care avem nevoie?
- Există destui refugiați în țara noastră. Trebuie să avem grijă de oamenii noștri. Ar trebui să meargă în țările mai bogate.
- Am putea cere să ne plătească mită pentru a le permite să intre.
- Dacă îi lăsăm să intre, vor vrea și alții.
- Nu vorbesc limba noastră, au o religie diferită și mănâncă alimente diferite; nu se vor integra.
- Pot exista teroriști sau criminali de război care se ascund printre ei.

Înainte de jocul de rol, gândiți-vă la următoarele opțiuni:

- Îi veți lăsa pe toți refugiații să treacă granița?
- Îi veți lăsa pe unii dincolo de graniță?
- Îi veți împărți după vârstă, profesie, avere ...?
- Veți face altceva în schimb?

Începeți prin a solicita observatorilor un feedback general cu privire la jocul de rol. Apoi încurajați actorii să prezinte cum s-au simțit în calitate de refugiați sau polițiști de frontieră. Ulterior continuați cu o discuție generală despre aspectele analizate și despre ce au învățat participanții din activitatea desfășurată.

- Cât de corect a fost tratamentul aplicat refugiaților?

Refugiații au dreptul la protecție, conform articolului 14 din Declarația Universală a Drepturilor Omului și conform Convenției din 1951 privind statutul refugiaților.

- Li s-a acordat refugiaților dreptul la protecție? De ce? De ce nu?
- Ar trebui ca o țară să aibă dreptul să refuze refugiaților acordarea azilului? Când? Din ce motive?
- Ați refuza accesul unor refugiați dacă ați fi polițist de frontieră? Dar dacă ați ști că întoarcerea în țara lor de origine ar însemna o condamnare la moarte pentru ei?
- Cum sunt întâmpinați refugiații la granițele țării voastre? Este încălcat vreunul din drepturile omului? Care anume?

SLIDE 44

PROMOTING OPEN RESILIENT INCLUSIVE SOCIETIES FOR YOUTH

www.priority-project.eu

Referință proiect: 604571-EPP-1-2018-1-DE-EPPKA3-IPI-SOC-IN

Co-funded by the
Erasmus+ Programme
of the European Union

Sprijinul Comisiei Europene pentru producerea acestui publicat nu constituie o aprobare a conținutului care reflectă doar părerea autorilor; un Comisie nu poate fi responsabil pentru orice utilizare care poate fi făcută din informațiile conținute de acesta.

